

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Cap. V. Collatio Corporis Juris Occidentalis, cum Corpore Juris Ecclesiæ
Orientalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

Cum ex his observationibus sequatur, IVONIS Collectionem non solum utilem; verum etiam necessariam esse post Gratiani Collectionem; ex sequentibus manifestum fiet, è Collectione Gratiani plura comoda percipi posse, quæ in illâ desiderantur. Hac magnam Canonum copiam continet, qui apud IVONEM non sunt: five quia sunt posteriores; quales sunt ii, qui defuncti sunt è Conciliis Lateranensis, altero sub CALLIXTO II. altero sub INNOCENTIO II. habitis, vel ex Epistolis eorum Pontificum: five quia eos aliunde accesserit; quales sunt omnes, ad quorum marginem Ivo non laudatur, hujus generis sunt plerique Textus DISTINCT. VII. de Pœnitentiâ, innumerique alii passim. Reperiuntur in DIST. I. & II. Part. I. Omnia Principia Juris exposta & probata legitimis autoritatibus. Cura, quam adhibuit, ad referendos Canones in utramque partem, in singulis Distinctionibus & Causis, eosque conciliando, lectionem Canonum jucundiorem & utiliorem efficit. Indè discitur Disciplinam Ecclesie variam fuisse pro diversitate Temporum ac Locorum aperiuntur causæ hujus variationis, agnosciturque, Ecclesiam Universalem Particularibus Ecclesis hac in re concessisse, ut sibi regimen illud instituerent, quod utilitati sua commodius, aptiusque duxissent. Ordinatim exponent quæcunque ad Ministros Sacros pertinent, luculentum cōficit Commentarium in Epistolas PAULI ad TIMOTHEUM & TITUM, quoad præcepta huic Argumento affinia. Casibus, quos in singulis Causis propónit, five veris, five fictitiis, Rem Judicarianum enucleat, ejusque ariditatem ac fastidium tollit. Ob has præsertim partes magnus Eruditiorum Canonistarum numerus, in ejus Collectionem operam conferre invitati, atque inducti fuerunt; undè illa Corporis Juris basis facta est; ceteræ autem Compilations, ad supplendos tantum illius hiatus confessæ sunt; indè illa Glossa instruenda est, perinde atque ex quas publica confirmavit autoritas, quamvis semper pro opere privato habita fuerit. Indè conditi sunt tot Indices, ad eam utiliorem reddendam, ejusque studium facilius. Duo priores continent Epitomen Decreti, primò in Oratione solutâ, tunc in Carminibus: Tertius Index est Capitum: Quartus Pontificum: Quintus Conciliorum: Sextus Autorum, à quibus Canoness acciti sunt: Septimus Canonum Inscriptione carentium: Octavus Legum à Breviario ANTONII derivatarum. Tres priores in fronte Decreti, Ceteri ad Câlcem Corporis Juris collocati sunt. Hi Indices à plurimis Editionibus absunt, undè multò minus utiles, quam ceteræ sunt.

Quamvis hæc postrema Collectionis Gratiani in Compilationem IVONIS commoda, operi sint extrinseca, superioribus adjici nihilominus possunt, quoniam ex illis proveniunt.

Cum igitur haec duas Collectiones mutuis ex capitibus sese invicem superent, in id potius incumbere debemus, ut fructus ex utrâque capiamus, quam ut aliam, alterâ neglecta & contempta, eligamus. De PAN-NORMIA agendi locus hic foret, quæ Collectionis IVONIS Compendium est, qua modò cum Collectionibus Corporis Juris collata est, eoque magis, quod crebro laudetur in Notis marginalibus Canonibus Collectionis Gratiani appositis. Sed cum illud Compendium nihil omnino contineat, quod non sit apud IVONEM, monere sufficiet, ea, quæ de Decreto IVONIS dicta sunt, posse ac debere ad Pannormiam extendi. Idem opus est quoad Substantiam: discriben in formâ versatur. Utrumque videri potest in Prænot. Canon. Lib. III. Cap. XXVIII. ubi haec duas Collectiones comparantur, observaturque Pannormia Autorem esse incertum, & ignorari, utrum Collectionem IVONIS præcesserit, an secuta sit. Quod si ita est, constare nequit, quod sit illius Compendium, cum istud supponat opus, cuius est Compendium.

CAPUT V.

Collatio Corporis Juris OCCIDENTALIS: cum Corpore Juris ECCLESIAE ORIENTALIS.

Collectio à BEVEREgio Ecclesie Angelicane Presbytero compilata, atque Oxonii edita an. 1672: spectari potest ut Corpus Juris Ecclesie Graecæ. Ab ipso ea, ut talis, proponitur in Praefatione incribiturque Synodicon, seu Pandectæ Canonum SS. Apostol. & Conciliorum ab Ecclesiâ Graecâ receptorum, necnon Canonarum SS. Patrum Epistolarum; una cum Scholiis antiquiorum singulis eorum annexis. Dividitur in duos Tomos in fol. quorum prior continet Canones Apostolorum & Canones Conciliorum: Prima Pars posterioris eos constringit, qui ab Epistolis Canonis defuncti sunt. Cætera non sunt Pars ejus Corporis sed Collectanea, in quibus ejusdem Corporis Juris vel ejus Partium Synopses referuntur. Scholia seu Interpretationes singulis Canonibus adjecta, sunt veluti Glossæ, quarum Canones sunt Textus. Magni refert eam Collectionem novis, tunc quoad materiam, tunc quoad formam seu dispositionem, tunc quoad Notas Corporis insertas, aut ei subjectas, tunc quoad ejus autoritatem. Propter singulas has rationes illam Collectionem cum Corpore Juris Ecclesie Latina conferrandam esse duximus, & in hac Collatione, quatuor hæc Capita præcipue sigillatimque discutiemus.

Quoad MATERIAM, five Substantiam, plurimi sunt in Corpore Juris Orientalis Canoness, qui nullatenus in Corpore Juris Occidentalis comme norantur; universi enim Canones Conciliorum Orientalium, cum Generalium, tum Particularium, five Localium, in illo referuntur. Generalia sunt Nicæna I. & II. Constantinopolitana; I. II. III. & IV. Ephesina & Caledonense. Synodi Locales sunt Ancyra, Neocæsariensis, Gangrenis, Antiochensis, Sardicensis & Læodicena. Multi autem Canones horum Conciliorum absunt à Corpore Juris Occidentalib; ut patet ex Indice, five Serie Conciliorum à Gratiano laudatorum, qui solus ejusmodi Canones compilavit.

Quædam præterea referuntur in Corpore Juris Orientalis, Synodi Orientales, quæ non laudantur in Corpore Juris Occidentalib. Tales sunt illæ, quas PHOTIUS celebravit, quæ in gratiam ejus celebratæ sunt. Talis est etiam Constantinopolitana, quæ sub NECTARIO ejus Civitatis Patriarchâ, habita est. Concilium Carthaginense à S. CYPRIANO celebratum ex LXXXIV. confitans Episcopis, quod Baptismum ab Hereticis, vel schismaticis collatum damnavit & reprobavit, Corporis Juris Orientalis pars etiam est, ad cuius Decreti calcem referuntur Sententiae Patronum in Scholiis ZONARÆ: ejus autem in Corpore Juris Occidentalib mentio non fit, nisi obiter, occasione Canonum, qui illi adversantur. Codex Ecclesiæ Africanae integer, Corpori Juris Orientalis est etiam infertus. Ipsa autem in Corpore Juris Occidentalib nequidem laudatur, sed domineat Canones Conciliorum Carthaginensium ac Milevitanorum in hoc referuntur. Epitola Canonicae Patrum Graecorum, Episcoporum, aut Patriarcharum, quæ numerum 20. superant, suntque pars valde insignis Corporis Juris Orientalis; integræ quippe referuntur cum omnibus suis Canonibus: de illis autem nihil dicitur in Corpore Juris Occidentalib, quamvis simul junctæ, ad numerum 150. Canonum gravissimorum, & amplius exurgant. De illis Patribus nominatim egimus, in Indice five Extracto Collectionis BLASTARIS. Prima est DIONYSII Alexandrinii, mediantque Sæculo III. prodit; Postrema à TARASIO Constantinopolitano Patriarchâ, sub finem Sæculi VIII. scripta est. Plures solus BASILIUS Canones condidit, quam ceteri collectivè sumpti; quippe sunt XCIII. Præter DIONYSIUM quinque sunt ALEXANDRI, scilicet Patriarchæ Epistolarum Canonarum Autores.

scilicet PETRUS, ATHANASIUS, TIMOTHEUS, THEOPHILUS, CYRILLUS. Ceteri Patriarchæ sunt GENNADIUS, & TARASIUS, uterque Constantinopolitanus. Nulla est Patriarcharum Antiocheni, & Hierosolymitani. Quamvis plures sint Epistolæ S. CHRYSOSTOMI, nulla tamen inter Canonicas illis fuit relata. *Gratianus C. 28. de Pœnit. Dist. III. unam laudat, quæ hoc titulo digna videtur.*

Quæcumque pertinent ad *Canones Conciliorum* sunt in *Tomo I. Epistola Canonica & initio Tomi II.* His *Epistolis* clauditur Corpus Juris Orientalis, de quo hic agimus. Ei non inferuntur *Constitutiones Imperiales*, quæ sunt pars illius Juris, sed remittitur ad PHOTII *Nomo-Canonem*, BALSAMONISQUE *Commentarium* in ipsum, in quo referuntur *Leges* prout ordinatae sunt in *Collectione Justiniana*, aut in *Compilatione Basilicorum*, quibus Balsamo non adjicit *Constitutiones* post purgationem *Basilicorum* sub Saeculo IX. finem factam, conditas. Ultimi generis *Constitutiones* sunt veluti *Novelle*, aut *Extravagantes*, quibus anno nerari etiam possunt *Sententias Patriarcharum à LEUNCLAVIO compilatas*, in suâ *Juris Græci & Romani Collectione Tom. I.*

Collectio à BEVEREGIO, velut Corpus Juris Ecclesiæ Græca proposta, ultrâ Saeculum IX. non excurrit. Quocumque posterius est, ab eo spectatur, ut declarations, ad expositionem *Canonum* in Corpore relatorum conditæ. Insignior pars Corporis Juris Occidentalis continet *Canonem Saeculo IX. posteriores*, quippe qui magis usu ferantur.

Et hæc sunt discrimina inter Corpus prædictum Juris Orientalis; & Corpus Juris Occidentalis quoad *Materiam*, sive *Canones*, è quibus unumquodque coalescit.

Discrimina, quoad *Formam*, seu dispositionem, nascuntur ex Divisione & Ordine. Corpus Juris Orientalis dividitur in Tres Partes. *Prima* *Canones Apostolorum* & *Canones Conciliorum Generalium* in Orientis partibus usque ad Saeculi IX. finem habitorum complectitur. In *Secunda* referuntur omnes *Canones Conciliorum Particularium* superius laudatorum. *Tertia* continet *Canones ex Epistolis Canonicae* suprà commemoratis defunctis. In singulis partibus ordo Temporum servatur. Inchoatur *Prima Pars I.* ab *LXXXV. Canonibus*, qui Apostolis adscribuntur, quos Autor *Concilio Niceno I.* quod Generalium Synodorum Primum est, veteriores opinatur. Exinde referuntur *Canones* *hujus Concilii*, tunc *Canones Synodi Generalis Constantinopolitanae* & successivæ singuli, secundum ordinem temporis, quo conditi sunt. Numerus *Canonum* idem est atque in *Præfatione Nomo-Canonis Photii*; excepto *Concilio Ephesino*, cui *PHOTII VII.* tantum *Canones* tribuit; apud *BEVEREGIUM* autem *VIII.* referuntur. *Octavus spectat Ecclesiam Cyprensem*, quæ declaratur independens ab Antiocheno Patriarchatu, propter possessionem ejus immunitatis. Excepto etiam *Calcedonensi Concilio*, cui tribuuntur apud *BEVEREGIUM XXX. Canones*; in *Præfatione vero Photii XXVIII. tantum. Can. 29.* vetat Episcopum ad Ordinem Presbyterorum redigi: quia si reus est, hoc loco indignus est; si vero innocens est, Ordinem Episcopalem amittere non debet. *Can. 30.* concedit Episcopis Ægyptiacis, dilationem subscriptio-*nis Epistola S. LEONIS*, quod usque Sedit *Alexandrina* quis præfectus fuisset; quoniam mos Patriachatus erat, ut Episcopi Suffraganei nullum reciperent *Decretum*, prater consensum Patriarchæ.

Idem in *Parte II.* quæ Conciliorum Particularium *Canones* continent, servatur ordo; Initiumque illa dicit à *Synodo Carthaginensi*, à *S. CYPRIANO* celebratâ an. 246. clauditurque Concilio *Constantinopolitano* à *NECTARIO* habito, *ARCADIO* Imperante an. 394. *CONCIL. Tom. II. p. 1151.* subjicitur illud Concilium Codici Ecclesiæ Africanae, confecto in Concilio *Cartaginensi*, Imperante *THEODOSIO Juniore*, habito an. 419. quoniam Codex hic plura Concilia Africana complectitur illi *Constantinopolitano* Concilio anteriora, ut patet ex

Epochâ singulorum huic Codici præfixâ à *JUSTELLO*, & probatâ in *Præfatione ejusdem JUSTELLI* in eum Codicem.

Concilium *Sardicense* *Synodis Particularibus* sive *Localis* annumeratur, ejusque *Canones* inter Concilium *Laodicenum* collocantur, & *Canones Concilii Carthaginensis*, in quo *Codex Africanus* confectus est. *Laodicenum* autem Concilium subjicitur *Antiocheno* an. 341. habito; Hinc significatur Concilium *Laodicenum* antè an. 347. quo *Synodus Sardicensis* coacta fuit, celebratum fuisse, quod observamus, ut ostendatur varietas opinionum circa Epocham Concilii *Laodiceni*, quod alii ante Concilium *Nicanum* collocant, ut *LABBEUS* *Conc. Tom. I.* alii an. 360. collocant, ut *GOTHOFREDUS* in *Notis in Philostorgium*; sicut Primum Concilium hujus *Partis*, unicum *Canonem* condidit, ita & ultimum unicum condidit, qui multas res infignes contineat circa depositionem Episcoporum. *Nota Interpretum* hujus *Canonis* non levioris momenti sunt, in eo, quod docent circa numerum Episcoporum ad depositionem requisitorum, standum esse Concilio *Carthaginensi*, quod jubet, ut XII. saltem convenienter.

Juxta eumdem Temporum ordinem disponuntur *Canones Partis III. ex Epistolis Canonicae* desumpti. Veterius est Epistola *DIONYSII*, recentior *TARASII*. Intermediae similiter ordinantur, ut patet ex Indice, sive extracto *Collectionis BLASTARIS* suprà posito.

Ex his *Observationibus* circa *Formam Corporis Juris Ecclesiæ Orientalis*, noscitur, eam à dispositione Corporis Juris Occidentalis differre, in eo quod in hoc, *Canones Conciliorum Generalium Canonibus Synodorum Particularium* permiscentur, atque utriusque cum *Canonibus* ab Epistolis Pontificiis, Operibusve SS. Patrum desumptis confundantur, serveturque ordo Argumentorum, reliquo ordine Temporum. Exceptis *Collectionibus Gratiano posterioribus*, in quibus series *Textuum* sub unoquoque Titulo comprehenforum, Temporum ordinem sequitur, ut probatum fuit suprà, ubi de formâ *Collectionum*, è quibus coalescit *Corpus nostri Corpus*, agebamus. Non minora inter utrumque Corpus, quod confirmationem, sive autorisationem intercedunt discrimina. Corpus enim *Juris Ecclesiæ Græci*, conceptis verbis, à Conciliis Generalibus, atque ab Imperatoribus confirmatum fuit. Et quidem Concilium *Calcedonense Can. 1.* confirmavit omnes *Canones*, à singulis *Synodis* anterioribus conditos; quod de Conciliis Particularibus intelligent Interpretes, perinde ac de Generalibus. Itaque cum omnes *Synodi locales* in illo Corpore comprehensa, Concilio *Calcedonensi* an. 451. habito, fint antiores, eorum *Canones* complectitur illa Confirmatione, sicut *Canones Conciliorum Generalium Nicenæ, Constantinopolitani & Ephesini*, quæ præcesserunt. Utriusque generis *Canones*, etiam *Novellæ* *XXXI. JUSTINIANI* confirmati sunt, quæ vim Legis tribuit universis *Canonibus*, à Conciliis Generalibus conditis aut confirmatis.

Equidem hæc Confirmatione non spectat nisi Secundum *Prima Partis Membrum*, & *Partem Secundam* integrum. Defectus hic à Concilio *Trullano* suppletus est *Can. 2.* qui confirmationem renovans, ipsam ad omnes *Canones* ab Epistolis Canonicae, quæ sunt illius Corporis *Pars III.* desumptos extendit, omnemque disceptationis ansam tollit, circa *Canones Conciliorum Carthaginensium*, qui *Parte II.* inferuntur, eos nominatim approbando; omissa enim hac cautione, fortè aliquis contendet, Concilium *Calcedonense* non loqui, nisi de Conciliis Orientalibus, quæ opinio momento non careret, quoniam Concilium *Calcedonense* forte *Canones Conciliorum Occidentalium* sigillatum non cognovit, speciatimque eos, de quibus agimus. Eodem proposito omnibus controversiis occurrendi, Concilium *Trullanum* mentionem expressam fecit Conciliorum Localium, quæ ad Exemplum Concilii *Calcedonensis* approbabit: scilicet, *Ancyrani*, *Neocæsariensis*, *Gangrensis*, *Antiocheni*, & *Laodiceni* (sic ea ordinavit.) Cum Concilium hoc 102. *Canones*

nones considererit, quos confirmare non potuit, id diserte præstitit Concilium Generale vii. Scilicet *Nicenum II. Can. I.* qui confirmat omnes Canones Sex Conciliorum Generalium, nec non Canones Apostolis adscriptos, Canones Conciliorum Localium, eos denique, qui à SS. Patribus desumpti sunt, rationem afferens quod omnes, eodem Spiritu afflante, conditi fuerint, qui eorum Autores adjuvit. Adjicit præterea Concilium, se approbare pœnas, quas sanxere, anathematis, depositionis, segregacionis, quo verbo intelligit privationem Eucharistie, alijsve cuiuslibet Communionis spiritualis, quæ ad Fideles pertinet.

Cum *Basilicorum* Collectio huic Concilio sit posterior; ipsi inserta fuit laudata *Novella* atque producta ad *Tria Concilia Generalia* post obitum *JUSTINIANI* celebrata, dataque fuit vis Legis omnibus Canonibus, quos conferuerunt, aut confirmarunt, perinde atque iis, qui à *Quatuor Prioribus* conditi vel confirmati fuere. *Sancimus* igitur, ut *Ecclesiastici Canones Legum vicem* obtineant, qui à *Santis Septem Synodis* constituti sunt vel confirmati, hoc est *Nicena* &c. factaque mentione expressa quinque subsequentium, dicitur, ad ultimum *Nicenam II.* relatoque & approbato quod circa Imagines hac peregit, additur; *prædictarum enim Synodorum Decreta*, perinde ut *Divinas Scripturas suscipimus*, & *Canones*, ut *Leges custodimus*. *BASILIC. Lib. V. Tit. III. Cap. 4.* Vide *Præfat. BEVEREGII. n. 3.* unde hac observatio desumpta est. Ibi refertur factum ad Criticam pertinens circa hoc Argumentum, cuius discussionem hic suscipiendam esse non dicimus.

Idem Corpus Juris Orientalis, quoad substantiam, confirmatum fuisse videtur ab Imperatore *Manuele COMNENO*; quod necessarium; hinc enim prior Confirmatio non complectitur, nisi quod in *Nomo-Canonie PHOTII* continetur: inde, ille Imperator *Balsamoni* iussit, ut eum Commentario illustraret, sive ut exponerentur ea, quæ in Canonibus obscuræ sunt, aut Legibus adversa, sive, ut obseruantur mutations, quas in Legibus Digestorum, Codicis Novellarum, induxit Collectio *BASILICORUM*, sive ut adjicerentur Constitutiones Imperatore *Constantino* posteriores, qui absolvit ac perfecit illam Collectionem, nec non Constitutiones Patriarcharum, qui *PHOTI* o successerant & proindè ut secerneretur Jus vigens à Jure obsoleto. Porro hæc iustio contineat Confirmationem Juris contenti in *Nomo-Canonie PHOTII*, necnon Additionum à *BALSAMONE* factarum: Legitur illud factum in Praefatione illius Autoris in suum Commentarium, ex quâ præterea, sicut ex inscriptione discitur, cum simile preceptum à Patriarchâ *MICHAELI ANCHIALO* accepisse; utramque proinde potestatem; Spiritualium & Temporalium in hac confirmatione conveniente, que plenissima est, Jus novum complectens post *Sæculum IX.* constitutum, à quo clauditur Corpus Juris Orientalis, de quo agimus. Si conferatur id, quod modò diximus, circa autoritatem Corporis Juris Ecclesia Græca, cum iis, quæ dicta sunt supra de autoritate Collectionum, ex quibus Corpus Juris Ecclesia Latina coalescit; facile animadvertisetur, illam in duobus Capitibus huic antecellere. 1. Confirmatio ad omnes illius Juris Partes extenditur. 2. Concursus necessarius duplicitis Potestatis in illâ intervenit; utrâque autem conditione hæc defituitur,

Supereft jam, ut conferamus invicem *GLOSSAS* utriusque Corporis, quoad vetustatem, numerum, formam atque autoritatem earum.

Glossis paucioribus instructum est Corpus Juris Orientalis, quām Occidentalī, tresque tantum habet *Glossatores*, scilicet *ZONARAM*, *ARISTENUM* & *BALSAMONEM*. Hujus autem plusquam decem extiteré, ut probatum fuit, ubi de *Glossis* hujus Juris actum est; omnes illi XII. vixerunt Officiaque insignia habuerunt, sive in Ecclesia Constantinopolitanâ, sive in Palatio Imperiali. *ZONARA* primū fuit *Præfector Stipitorum* primusque à Secretis *JOANNIS COMNENI*, qui Imperium auspicatus est an. 1118. & defunctus est an. 1140.

tum abjectis illis honoribus *ZONARAS* Monachalem Professionem suscepit, in cuius solitudine plura luculenta elucubravit opera, quorum insignis est *Expositio Canonum Apostolorum*, *Conciliorum* & *Generalium* sive *Particularium* & ceterorum Patrum. Titulum hunc gerit opus, à quo *Glossa Juris Orientalis* excerpta fuit. Autor cognomini *Monachi*, adjicit alia duo ab Officiis Generalibus, quæ anteà geserat, accepta. Canones eodem ordine, quo Scripturam Sacram collocat, operi suo accommodans illud Davidicum, *Declaratio Sermonum tuorum illuminat*, & intellectum dat parvulis; quoniam eodem Spiritu afflante conditi sunt, qui Scriptores Sacros adjuvit, atque illi, qui in Canonum studio non sunt exercitati, eorum respectu sunt velut pueruli. *BALSAMO*, de quo mox agemus, eum tanti fecit, ut ejus interpretationes ubique sequatur, eas duntaxat aliis verbis reddendo, & contrahendo; omisso tamen ejus nomine, nisi in suo Commentario in *Epistolam S. ATHANASII ad AMMONIUM*, in quo eum excellentissimum Interpretorem nuncupat adjiciens, eum prudenter & congruè, ita, ut nemo melius, hanc Epistolam exposuille.

ARISTENUS Diaconus erat, Magnusque Ecclesiæ *Constantinopolitanae* Oeconomus. Magistratum quoque geserat, cuius exercitium ipsi vetuit Concilium Constantinopolitanum. Vixit sub Imperatoribus *Joanne COMNENO*, & *Emmanuele COMNENO*. Adeo famosus fuit Canonista, ut in negotio adversus *NICEPHORUM* Patriarcham Hierosolymitanum, consultus fuerit. A *BALSAMONE* pluribus in locis sui Commentarii in Canones, vir incomparabilis nuncupatur, scilicet in *Can. 6. Apostolorum* & *Can. 37. Concil. in Trullo*. nuncupatur etiam *venerabilis*, sive Custos Imperialiu m Constitutionum, in Inscriptione sui Commentarii in *Synopsis* ipsi falsò adscriptam, quoniam bis ejus Autorem in suo Commentario redarguit, contendens eum non bene intellexisse *Can. 75. Apostolorum* & *Can. 19. Ancyranum*; in eâdem Inscriptione *Nomo-Canon* vocatur illa *Synopsis*, quamvis in eâ Leges cum Canonibus non conferantur, isque Titulus tali tantum Collatione congruere videatur. Vid. *BEVEREGIUM* in suâ *Præfat. n. 26. 27. 28. 29. 30.* vid. etiam *JUSTELUM* in *Præfat. Tom. II. suæ Bibliotheca & Doujat Prænot. Canôn. Lib. III. Cap. XI. n. 4.*

Quantumvis Celebres hi fuerint Juris Orientalis Glossatores, juxta testimonium *BALSAMONIS*, hic illis antecelluit. Vixit Imperatoribus *Manuele COMNENO*, ejusque Successore. Prioris jussu suum in Canones Commentarium condidit, cuius propositum suprà exposuimus. Factus Patriarcha *Antiochenus*, ab Imperatore *ISAAC ANGELO* circa quamdam Juris Quæstiōnem consultus fuit; quippe qui omnium Canonistarum peritissimus haberetur. Ut talis à Patriarchâ *PHILOTEO* laudatur in confutatione execrationum *Harmenopoli*, tanti Canonista opiniones velut certissimas proponente *Philoteo*, ejus responsa ad *Quæstiones LXIV.* sibi à *MARCO ALEXANDRO* Patriarchâ propofita, novam ejus fama in Rebus Canonicis probationem suppeditant: Extant illa in *Lib. V. Juris Græco-Romanii*. Idem præstat opus inscriptum, *Meditata Balsamonis* relatum in *Lib. VII. ejusdem Collectionis*. Officium *Carophilacis* Ecclesiæ Constantinopolitanæ, quo diu cum laude functus erat, ipsi tantæ in Rebus Canonicis adipiscenda eruditio occasionem præbuerat; ejus enim munus præcipuum est exercitium Jurisdictionis Contentionæ & Voluntarie Patriarchæ. Quoniam quedam Constitutiones Imperiales Juris Canonici sunt Pars, cognitioque ceterarum merè Civilium, intelligentiam Canonum juvat, *BALSAMON* utrique studio incubuerat, paremque Juris Utriusque peritiam erat consecutus, ut patet ex ejus Commentario in *PHOTII Nomo-Canonem*. Vid. *BEVEREG. n. 14. 15. 16. 17. 18.* ubi circa famam *Balsamonis*, quoad eruditioem Canonicam diffusus est; monetque, se propter illam, eum præ ceteris, in *Glossis* singulis Canonibus adjectis, posuisse; seque de eo loqui, priusquam de ceteris, quamvis eo forent

forent antiquiores. **BALSAMON** in *Can. 2. Concilii Nicenii II.* testatur, quod de munere Cartophilacis diximus. His praemissis circa Glossatores Corporis Juris Ecclesiæ Orientalis, facile cernitur, eos, licet pauciores sint, quam Glossatores Corporis Juris Ecclesiæ Occidentalis, his tamen, quod antiquitatem & autoritatem, inferiores non esse.

Quoad Formam Glossarum, sufficiet annotare, has (Græcorum) ab illis in eo differre, quod hæc continua non sunt, sed in quedam verba Textu sunt; illæ vero continua sunt in Canonem integrum, cuius unaquaque expositionem dat, prout eum intelligit.

Utræque in eo consentiunt, quod laudant Canones sive similes, ut sic mutuò confirmantur, vel dissimiles, ut conciliantur. Hoc, ut plurimùm, exequuntur **ZONARAS & BALSAMON**, **ARISTENUS** aliquando. Glossæ ejus non exponunt nisi Synopsis Canonis, qua post Glossas **BALSAMONIS** in Canonem ipsum ponitur. Plurim etiam Canonum Epitome datur, qui carent Notis **ARISTENI**, & multi alii sunt, quibus hæc tantum subjicitur, *perspicuus*. Pauci Textus utriusque generis in *Tom. I.* sunt, qui Canones Apostolorum & Canones Conciliorum continent; Sed multi reperiuntur in *Tom. II.* nam ex omnibus Epistolis Canonicis, quarum Canones in eo referuntur, Solæ **BASILII** ad **AMPHILOCHIUM ARISTENI** Notis illustratæ sunt, quoniam Cæteras non complectit Synopsis, quam glosfavit. Quod dicitur de illius Synopsis hiatu, facile certatur in *Tom. II. Bibliotheca Juris Ver. Canon.* ubi refert illa à p. 673. ad 709. aliae non sunt Epistolæ contractæ, quam tres priores **S. BASILII** ad **Amphiliolum** quarum LXXXV. Canones ad LXX. rediguntur, in quo Aristenus secutus esse videtur ZONARAM, qui solos harum trium Epistolarum Canones Commentario illustravit. Ab exemplo **ZONARÆ** recessit **Balsamon**, qui in singulos Canones omnium Epistolarum Canoniarum, non solius **Basilii**, sed etiam cæterorum Patrum, Commentarios scripsit; fecitque hic à se ipso, quod adjuvante **Zonara**, præstis in omnes Canones Apostolorum & Canones Conciliorum contentos, in *Tom. I. Corporis Juris*, de quo agimus.

Plura alia observanda esent circa Collectionem prædictam, sed cum illa remota sint à Collatione institutâ, satis erit observare, eam docere tria **Constantinopolis** poli habita fuisse Seculo IX. Concilia, quæ nomen **OCTAVA** Synodi Generalis gerunt. **Primum** est anni 869. cuius duæ sunt Editiones, una merè Latina, altera Græco-Latina. Prior multo amplior est, utraque continet **Decem ACTIONES**, & **Canones 27**. Reprobatur illud à Græcis, quia restituit **IGNATIUM**, **PHOTIUM**que deposituit **Ignatii Detructorem**; unde fit, ut ejus Canones à Corpore Juris Ecclesiæ Græca exulent. Refertur *Tom. VIII. CONCILIOR. LABBE* p. 971. usque ad 1510. Anno 879. fuit coactum, **IGNATI** defuncto, ut **PHOTIUS** in Sede Constantinopolitana redintegraretur. **ACTIONIBUS VII.** constat; tresque Canones condidit. **Canon. I.** abolere videtur Appellationem à Patriarchis ad Romanum Pontificem; sed si bene intelligatur, eam non destruit, quoniam Jus illud continetur in Claustralâ **Salvius Romana Sedis**, ejusque Episcopi privilegiis. **Tertium** sub finem ejusdem anni & initio sequentis habitum fuit, ut confirmaretur Concilium **Nicenum II.** Tribus **ACTIONIBUS** peractum fuit, renovatique in eo fuere tres Canones Concilii superioris. Legati **JOANNIS VIII.** tribus Capitibus astensum præbuerunt, quæ suis facultatibus adversabantur. 1. Abrogationi prioris horum trium Conciliorum, & omnium, quæ ex ejus præscripto gesta fuerant. 2. Damnationi additamenti, *filioque*, Symbolo inferti. 3. Præfessioni **PHOTII**, quam jam in 2. passi erant. Hæc duo Concilia reprobantur à Latinis atque omittuntur à **LABBE**, sicut à **BINIO**, qui ea *Pseudo-Concilia* nuncupat: dicit tamen eorum Acta extare in Bibliothecâ Vaticâna: eorum Epitomen à **BARTONIO** confectam refert cum Annotationibus ejusdem Autoris, eaque refellit. Eadem Acta referuntur in calce Compilationis, de quâ agimus. Tres in eis sunt Epis-

tolæ **JOANNIS VIII.** à **PHOTIO** interpolatae, qui multas res adjectit in causa sua gratiam, scilicet Encomia sua, quæ **JOANNEM VIII.** in eum conferre potuisse verosimile non est, castigationem Concilii Generalis VIII. ejus irritationis causam ex eo sumptam, quod Pontifex **ADRIANUS II.** ipsi non subscriptisset: verba nonnulla, quæ significant, **JOANNI VIII.** displicere additionem, *filioque* in Symbobo; cohortationem Pontificiam ad **BASILIUM** Imperatorem, ut **PHOTIUM** inter Familias suos reciperet, Prima illarum Epistolarum est ea, quæ inscribitur huic Imperatori, duobusque ejus Filiis, **LEONI** & **ALEXANDRO** cum eo regnabutib. Extat illa in *Actione II. Concilii Secundi* vocati **OETAVO**. Alia duæ **PHOTIO** inscruntur. Prior est in eadem *Actione*: posterior in calce tertii Concilii ejusdem nominis. Interpolatio probatur per Autographa, eorumque Exempla, quæ servantur in Bibliotheca Vaticâna, & referuntur *Tom. VIII. CONCIL. p. 1451. ad p. 1474.*

Aliud est Concilium **Constantinopolitanum**, cui nomen **OETAVI** Concilii Generalis dari potest: Illud est, quod vocatur **Primo-Secundum**, Habitum fuit in Basilicâ SS. Apostolorum. In eo depositus fuit **IGNATIUS** servataque **PHOTIO** Sedis invasa possessio. Fertur hunc ejus 18. Canones condidisse. Refertur *Tom. VIII. CONC. p. 1511. ad p. 1525.* cum **Præfatione ZONARÆ**, transcriptâ à **BALSAMONE**, perinde ac ipsum opus illius Glossatoris Corporis Juris Ecclesiæ Græca. In illo Corpore Concilium illud locatur in Sede **Secundi Concilii Generalis VIII.** quod solum hujus nominis à Latinis recipitur. **LABBEVS** observat in fine hujus Concilii & immediate ante Concilium **Primum & Secundum PHOTIUM** de neutro loqui ausum fuisse in suo breviori de Conciliis opere: Sed **NILUM** Metropolitanum **Rhodensem**, similis operis Autorē, hoc alterius loco inseruit. **ZONARAS & BALSAMON** idem circa illud Concilium **Primum** sentientes, ejus Canones interpretati sunt, & circa Canones alterius tacuerunt. Juxta idem exemplum, **BEVEREGIUS** illos Canones retulit in Corpus Juris Ecclesiæ Græca, omisssis proorsus Canonibus cæteris. Omnes hæc circumstantiae confirmant nostram sententiam, circa nomen, quo designari posset illud Concilium.

Cum **BEVEREGIUS** in suâ **Præfatione**, seu **Prolegomenis**, obseraverit quid generatim sciri debeat circa singula VII. Concilia Generalia: videtur illum idem præstare debuisse ibidem, circa Synodos Particulares, & Epistolas Canonicas; Sed quod omisit in Prolegomenis, commemoravit in suis Notis, in singulas has Synodos, atque Epistolas.

Quod dicit in fine n. 18. ejusdem **Præfat.** **ISIDORUM** Mercatorem suam Canonum Versionem Latinam ornare volentem, usum fuisse Commentario **BALSAMONIS** in *Can. 12. Conc. Gangrenis*, haecque verba sue Versioni inseruit, **Beros**, videtur **Balsamon Episcopus Antiochenus**, hunc locum interpretans, *vocare vestes ex serico contextas*, non congruit opinioni vulgari, quæ hunc **ISIDORUM** in Seculo VIII. vel IX. collocat: nam, ut vidimus, **Balsamon** scribere non cepit, nisi post medium Seculi VIII. Prætereà verba illa absunt à versione **ISIDORI**, prout est apud **LABBEUM**, **CONC. Tom. II. p. 426.** fortè in margine scripta fuerunt ab Amanuensi **Balsamoni** posteriori, indeque in Textum irreverunt, quasi essent ipsius **ISIDORI**.

CAPUT VI.

Observationes circa authorisationem seu Confirmationem Collectionum Epistolarum Decretalium Pontificum tam præcedentium, quam subsequentium GREGORIANAM, ubi plura de utilitate imo necessitate legendi Antiquiores Collectiones, quoad ea, quæ rejecta vel omissa à **GREGORIO IX.**

Per EPISTOLAS DECRETALES intelliguntur ea, quæ definiti quasdam Doctrinæ aut Discipline quæstiones, & quarum Definitio in se ipsa spectata in aliis